

Jiří Hubáček
Paměti Bedřicha Frídy

Posudek vedoucího diplomové práce

Komentovaná edice pamětí Bedřicha Frídy předložená k obhajobě Jiřím Hubáčkem požadavky kladené na diplomovou práci, domnívám se, přesahuje, a to hned v několikerém směru:

Imponující rozsah Hubáčkovy edice je nápadný na první pohled, ale vlastní editované texty zaujímají jen asi 110 stran práce. Dojem jejího rozsahu a šíře vytváří především téměř devadesátistránkový komentář, složený ze 722 poznámek, jež často přesahují formát biografických nebo věcných vysvětlivek a otevírají nové kontexty či nové úhly pohledu na Vrchlického život a dílo. Tak také rozumím Hubáčkovu Metodologickému úvodu k práci: jako upozornění, že čteme vlastně dva komplementární texty. Ten primární, Frídovy Paměti, je působivý svou neskrývanou subjektivitou, snahou zaujmout a dokonce přesvědčit čtenáře. Ten druhý, Hubáčkův Komentář, je cenným korektivem, zkonstruovaným z množství zdrojů a pohledů osobní, publicistické i odborné povahy. Jen zcela na okraj chci zmínit, že v Úvodu naznačené obavy, zda snad edice drobnějších textů, které doplňují první část, totiž po časopisech publikované vzpomínkové texty samotného Vrchlického a Pelnářova zpráva o básníkově nemoci, nemohou narušit jednotu prezentovaného souboru, považují za zcela liché. Naopak, jejich (jistě pracné) shromáždění a prezentace v práci umocňují vrstevnatý obraz Vrchlického osobnosti a představují ho jako člověka i tvůrce daleko komplexněji, než jak ho mohou postihnout odborná kompendia nebo školské příručky.

Vlastní edici předcházejí dvě samostatné Hubáčkovy studie, stylově úsporné, ale obsahově bohaté. První z nich se zabývá charakteristikou, klasifikací a zhodnocením vzpomínkových textů na Vrchlického, druhá se monograficky věnuje osobnosti a dílu Bedřicha Frídy a je cenná i jako obsáhlý samostatný biografický portrét významného, ale opomíjeného představitele lumírovské literatury.

Následuje vlastní edice Frídových vzpomínek a doprovodných textů, završená obsáhlou ediční zprávou. O její historické části lze říci sotva víc, než že je pečlivá a leckdy metodologicky zcela samostatná (např. při prezentaci parafráze Pelnářovy zprávy v časopise *Čas*). Také řešení jazykových otázek je promyšlené a vyrůstá ze skutečných problémů Frídova rukopisu (viz členění textu, nadužívání pomlček, uvádění titulů děl apod.). O

Hubáčkově pečlivé a promyšlené ediční práci s Frídovým rukopisem svědčí i soupis téměř šedesáti emendací. Důkladnost Komentáře, který podle mého názoru představuje vlastní jádro Hubáčkovy diplomové práce, jsem už zmínil; chtěl bych ale připomenout také jeho inspirativnost, schopnost nastolovat nové problémy a otevírat nové otázky pro porozumění (nejen) Vrchlického dílu.

Kvalita Komentáře a obsáhlost závěrečného seznamu literatury, který čítá více než 200 položek, mohou až děsit a budit podezření přepjatě „pozitivistické“ práce s materiálem. Ale ve světle promyšlených úvodních studií a žánrově pestrých poznámek v Komentáři se Hubáčkova ohromná soustředěnost k Vrchlického osobnosti a dílu ukazuje jako perspektiva skutečně perspektivní. Pokud se mu v budoucnu podaří svou nepochybnou erudici proměnit (rozšířit, zobecnit) ve východisko pohledu nejen na Vrchlického, ale na celou jeho epochu, bude to ku prospěchu jak spisovatelů, tak našemu porozumění dějinám české literatury 19. století jako celku.

Za předloženou práci navrhuji hodnocení **v ý b o r n ě**.

7. 6. 2018

PhDr. Václav Vaněk, CSc.